

Arrest

nr. 99 070 van 18 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 18 september 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de staatssecretaris van 22 augustus 2012 om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat M. POKORNY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, wordt op 7 augustus 2007 in België aangetroffen. Er wordt hem een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 25 maart 2008 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 8 januari 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 1 september 2009 dient verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 8 juli 2010 dient verzoeker een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 14 april 2011 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag van 8 juli 2010 onontvankelijk wordt verklaard.

Op 22 april 2011 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 28 april 2011 dient verzoeker een vierde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 8 augustus 2011 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag van 1 september 2009 onontvankelijk wordt verklaard.

Op 16 september 2011 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 19 september 2011 dient verzoeker een vijfde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 24 november 2011 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag van 28 april 2011 onontvankelijk wordt verklaard.

Op 2 december 2011 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Verzoeker dient een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen deze beslissingen. Deze zaak is gekend onder het rolnummer 86 991.

Op 22 augustus 2012 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering. Dit is de bestreden beslissing.

Op 8 september 2012 weigert verzoeker een eerste repatriëringspoging. Aan verzoeker wordt een vordering tot heropsluiting ter kennis gebracht.

Op 11 oktober 2012 wordt verzoeker gerepatrieerd.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In de nota werpt de verwerende partij een exceptie op van onontvankelijkheid *ratione temporis* omdat overeenkomstig artikel 39/57, tweede lid van de vreemdelingenwet het beroep ingediend door een vreemdeling die zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van de vreemdelingenwet, moet worden ingediend binnen de vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing.

De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk dat ze overeenkomstig artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring "*dat ingediend moet worden, bij verzoekschrift, binnen de dertig dagen na de kennisgeving van deze beslissing*".

Huidig beroep werd ingediend binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing, zoals vermeld op het formulier van kennisgeving, zodat het beroep ontvankelijk is *ratione temporis*.

2.2. De verwerende partij werpt vervolgens een exceptie op van onontvankelijkheid wegens gebrek aan belang omdat de bestreden beslissing werd uitgevoerd en verdwenen is uit het rechtsverkeer.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Ter zitting van 15 januari 2013 bevestigt de advocaat van de verzoekende partij dat de verzoekende partij gerepatriëerd is en daardoor het bestreden bevel is uitgevoerd. Gevraagd naar het belang dat de verzoekende partij nog zou hebben bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing, gedraagt zij zich naar de wijsheid.

Er dient te worden vastgesteld dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten is uitgevoerd en dat de verzoekende partij geen elementen laat gelden die zouden wijzen op een actueel belang. In het verzoekschrift worden geen middelen van openbare orde of een hogere rechtsnorm aangevoerd. De verzoekende partij getuigt niet meer van het rechtens vereiste belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Het beroep is onontvankelijk wegens gebrek aan belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET